

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren el lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
Una botiguera de palafrugell molt apreciada per tothom
mora punyalada quan surt de treballar.
Primer, tot fa pensar que el mòbil del crim és el robatori.
Però quan la policia s'adona de com s'ha garnissat l'assassí,
canvia ràpidament d'hipòtesi.
Qui pot haver fet una cosa així a una dona que no tenien amics?
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
La majoria d'homicidis s'acaben resolent.
Això vol dir que la majoria de delinqüents, tartudora,
acaben pagant pels crims que han comès.
Però quan això no passa, el dolor per a les famílies
és encara més intens.
En el cas d'avui coneixerem una família
que fa 15 anys que espera una trucada
i que, malgrat tot, continua tenint l'esperança que algun dia arribarà.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
Si tu ets un dealer, estic fora del game.
Si tu ets un healer, és a dir, estic enganxat i enganxat.
Si tu ets la glòria, m'haurà de ser el pitjor.
Tu ets un tancador.
Ens hauríem d'afavorir.
Crims. Per què m'he atès?
Millified, crucified in the human frame.
A million candles burning for the help that never came.
You want it darker.
I'm ready, my lord.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Crims.
En Carles Porta.
2008, 13 de novembre, dijous.
Mentre espere que la seva dona torni a casa de treballar,
el Josep Maria juga amb el seu fill de 6 anys al menjador.
Com cada dia, quan ella arribi,
posaran el nen a dormir i soparan tots dos junts.
Ja són 3 quarts de nou del vespre.
A fora és negrenit i ella encara no ha aparegut.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

El Josep Maria intenta no preocupar-se
i continua jugant amb el nen.
Però no ho pot evitar
i els ulls se l'invan cada dos per tres al rellotge.
A l'hora que és, la Montse ja hauria de ser a casa.
Quan venia tard o algú, ella me trucava.
Me deia a papa que arribaré més tard
o me deia que m'avisava.
I, clar, aquella hora no era, no era, no era.
Dic, bé, deixa'm-me la trucar, a veure què passa.
I no m'agafa, doncs jo ja em vaig alarmar,
perquè no era normal,
perquè sempre que venia tard sempre me trucava.
Jo estava acostumat així.
El Josep Maria i la Montse ronden els 40 anys.
Viuen feliços en una casa a Pals, el poble d'ell.
I tenen un nen, l'Arnau.
El Josep Maria treballa a Pals mateix i la Montse,
en una botiga de roba palafrogèl, que és Don és ella.
Tots dos tenen la feina a prop per anar cada dia a dinar a casa.
Avui el migdia, però no s'han vist,
perquè ha coincidit que tant un com l'altre
han anat a dinar fora amb companys de feina.
Ara ja s'han fet les 9 del vespre.
La Montse encara no ha arribat
i té el telèfon apagat o fora de cobertura.
El Josep Maria està molt espantat i no pot esperar més.
Decideix portar el nen amb els avis,
que viuen a 4 passos i sortia a buscar-la.
I el que fa és anar a veure
que no li hagi passat alguna cosa per la carretera.
Perquè el trajecte és de uns 8 quilòmetres
i aquella hora la carretera està solitària.
I si tens una sortida de la carretera
i t'he vingut a veure-ho, te puc trobar allà i...
Per això vaig sortir a veure què havia passat.
El Josep Maria agafa el cotxe i desfa el camí
que la seva dona hauria d'haver fet fins a casa.
Heu sentit que de palafrugella a Pals hi ha uns 8 quilòmetres.
A una velocitat normal es triga uns 10 minuts
a recórrer aquesta distància.
Però el Josep Maria va a poc a poc, ja és negre nit,
i es concentra a mirar bé els borls de la carretera
i els camps del costat per si veu res.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

De cop, en una recta veu uns llums blaus de la policia
que li fan fer un sal al cor.
M'ha trobat un cotxe a la Regincòs,
amb uns llums i jo dic, hòstia, segur que hi ha hagut un accident
i segur que li deu haver passat alguna cosa.
I a mesura que jo anava a palaflugella
i l'altre venia cap a Pals,
doncs ens van cruzar i dic, ho, menys mal.
No ha estat cap accident.
Només un cotxe de Mossos d'Esquadra
que anava a la direcció posada a tota velocitat.
El Josep Maria respira a lleugerit i continua avançant.
A poc a poc, però en pressa per arribar.
No hi ha rastre de cap fiat punto blanc per enlloc.
Si pel camí fins a Palafrugell no es troba a la Montse,
això vol dir que encara ha de ser allà.
I quan ha arribat a Palafrugell, vaig a la botiga, tot tancat,
i dic, bueno, deu ser,
vaig anar a mirar un altre puesto de Parcada, el cotxe,
allà a l'hora de les escoles,
i veig que no hi és, el cotxe, dic, hòstia.
Després dissedeixo i dic, bueno, irà amb el Pàrquing del Casal,
que és un dels puestos que ella sol aparcar,
i en allà ja vaig veure algú que diu, ostres, no és normal.
El Pàrquing del Casal és un aparcament a l'aire lliure
amb capacitat per a més de 200 cotxes situat al centre del poble.
Ara és de pagament tot l'any,
però a les hores era de Fran,
i la Montse hi solia aparcar per anar a treballar,
perquè d'allà fins a la seva feina hi ha només 7 minuts a peu.
Ara el Josep Maria s'ha trobat l'aparcament acordonat.
S'esperava trobar-lo fosc i desert i resulta que és ple de gent.
Al centre hi veu el cotxe de la seva dona,
que fa tanta estona que busque, però no s'hi pot acostar.
Hi havia molts policies, hi havia ambulàncies, hi havia de tot,
i jo entro a veure i m'aparen i em diuen,
un vas, un vas, que aquí no es pot entrar.
I jo dic, com a, vinga, a veure que busca la meva dona
i té el cotxe en allà, que ell és el seu cotxe,
i després ja no me diuen,
bueno, estic a tu el cotxe, que així, i jo pensava, ostres.
Ja va ser una cosa com de pel·lícula.
La policia el reté dins del vehicle.
El Josep Maria no entén res.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

El cap li va a mil per hora pensant què carai està passant
i per què no li donen cap explicació
si ja els ha dit que aquell és el cotxe de la seva dona.
Jo pensava, doncs, que millor hi ha hagut una parella,
o hi ha hagut un algú, i podè ella també està així com jo,
enganxat amb la gent, digués nostre, què passa aquí, no?
Però passen els minuts
i el Josep Maria no és conforme amb la petició
de la policia d'esperar dins del cotxe.
Torne a fer un intent de sortir i li tornen a dir que no ho pot fer.
Quan ja ells...
És a dir, les coses s'aposen més tensa,
perquè no surts el cotxe, jo volia sortir, que era així, aquí.
I al final no sabien què fer amb mi,
doncs em diuen, ostres, avui t'hauries de vindre
i van anar cap a la comissaria.
Fet un sac de nervis o veig les ordres dels agents.
Quan arriben a la comissaria,
resulta que els despatxos on solen fer els interrogatoris
estàn ocupats per altres testimonis.
El Josep Maria s'ha de quedar dins la furgoneta.
Quan me tenien allà a la comissaria,
doncs m'anaven fent preguntes
i estaven en el... en el... en el graig.
I clar, que era un novembre que feia molta fred i així,
i jo estava així...
que tenia fred al cos,
tenia gana,
perquè des de l'hora de dinar que no havia menjat res,
i estava com destamplat el cos.
Les preguntes no van només en una direcció.
Els, Josep Maria, continua preguntant per la seva dona.
Els Mossos d'Esquadra no responen, i sense esperar més,
comencen a interrogar el Josep Maria allà mateix, dintre la furgoneta.
M'anaven a interrogar, m'anaven fent preguntes,
i ara venia un, després un altre,
i anar preguntant, i què has fet, i digues el que has fet, i així...
I, bueno, era allò,
fins que al final, quan ja eren les tantes,
de me diuen, és morta.
I jo, què?
El Josep Maria li sembla que ho està assumint, que no pot ser.
De totes les opcions que li havien passat pel cap,
aquesta no el se l'havia volgut ni imaginar.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

Jo pensava que poder... alguna baralla, alguna discussió, alguna... potser algun robatori, o pensava una cosa així, però no això, d'aquesta manera, ni res.

Després jo els hi vaig comentar, i com ha sigut, i no m'ho van poder dir, i què ha passat, tampoc m'ho van bé dir, simplement, que és morta, i ja està, no van... especificar-me en quina manera.

De moment, els Mossos d'Esquadra no li donen més informació de com han mort la seva dona.

En casos com aquest, els investigadors no descarten mai res, i els primers sospitosos acostumen a ser les persones de l'entorn proper a la víctima.

Els ellens, i jo els explicava, doncs, la nostra història. Vull dir, altres estaven bé, tot andava, funcionava bé, vull dir, com una parella normal, els hi baixos, com totes les parelles, però tot anava bé. Però el Josep Maria quede descartat immediatament. Té una quartada clara i fàcil de comprovar. A l'hora del crim era a casa amb el seu fill. Ara entenc que aquell cotxe de policia que s'ha creuat a tota velocitat quan passava per Regencos anava precisament a buscar-lo a ell. Bueno, em van investigar com el seu marit, i després sobre l'entorn. Perquè és clar, quan va passar això, ells en deien qui podia haver sigut, i deien si era algú de l'entorn a qui podia. Jo era impensable pensar que això podia haver sigut una mica un conegut o algo, és que era impensable. Quan acaba l'interrogatori són les 4 de la matinada. Han passat més de 5 hores des que ha entrat a comissaria i prop de 24 des que va veure la seva dona per ultim cop. Els Mossos d'Esquadra el deixen marxar. Vaig quedar sorprès, perquè em van dir que no fes cas a la premsa, als vidents, que era tot molt subtat. I jo, en aquell moment que em diuen això, vaig quedar en xoc. Abans de marxar, li diuen una cosa més. Al principi ells em diuen això, un crim en 72 hores segurament no els resoldrem. El sotrac és tan gros que el Josep Maria sent aquesta gosarada predicció dels Mossos com si tot plegat no li estigués passant a ell. L'estat de xoc en què es troba és tan brutal

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

que ara mateix ni tan sols és capaç de plantejar
si qui ho pot haver fet.
Els Mossos encara no li han explicat
els detalls de la mort de la seva dona.
Se'n va sol de la comissaria cap a casa.
Ja no té gana ni té fred.
Se sent alienat del món,
com si tot plegat no anés amb ell.
I com un autòmet agafa el cotxe i torna cap a pals.
El tarjet, però molt dur,
vull dir que és una cosa que no es pot explicar.
Ho portes a sobre i no t'ho acabes de creure.
Sembla que no pugui ser.
Al aparcament del casal ja gairebé no hi ha moviment.
El fred i la tramuntana
s'han endut els curiosos cap a casa.
Al lloc dels fets només hi queden els investigadors d'homicidis,
dels Mossos, buscant proves,
i els periodistes que han vingut a cobrir el succés
i que no marxaran fins que ho faci la policia.
Ens explica la Tura Soler del punt.
Allà teníem desplaçat la persona
que en aquell moment cobria la zona del Vaja Empordà,
que era a l'Òscar Pinilla,
que era una mica els nostres ulls allà,
que ens anava explicant els moviments que més o menys veia,
i vam estar pendants fins que no vam poder dir
exactament qui era la persona que estava allà a mort.
És una dada que no els costa gens de aconseguir.
El mes de novembre a Palafrugell ja no hi quede turisme,
només hi ha la gent del poble que hi viu tot l'any,
i aquests tots coneixen a la Montse.
A més, a Palafrugell no hi estan acostumats
que passin coses com aquesta,
i ningú parla de res més.
Per tant, per poc que preguntin els veïns,
la premsa s'assabenta de seguida de la identitat de la víctima.
L'endemà al matí, sota el titular
l'assassinat d'una botiguera revolta a Palafrugell,
el diari El puna 8 publica la notícia.
Vam publicar un tema, però que ens quedaven molts dubtes.
El que quedava clar és que era una botiguera
que era una veïna de pals,
una botiguera de Palafrugell, de la botiga líptic,

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

i que l'havien assassinat literalment cosida a ganivetades.
I així és com s'assabent el Josep Maria de com ha mort la seva dona.
Per la premsa.
A partir d'ara, i al llarg d'aquesta història,
això passarà unes quantes vegades.
L'article del puna 8 també es menta la hipòtesi
amb què treballen els Mossos.
La violència de gènere s'ha descartat,
i com que sortia de treballar,
pensen que el mòbil podria ser el robatori.
Però quin lladre s'acarnissaria tant
amb una víctima només per robar-li,
els Mossos no s'aventuren a descartar res del tot.
En principi pots pensar que és un robatori,
però en un robatori pot ser que hi hagi una ganivetada mal donada.
Sí, però clar, no és una ganivetada,
són desenes de ganivetades.
Això fa pensar en un crim perquè hi ha acarnissament.
Per això és que els investigadors es debaten
entre el tema que pot ser un crim passional o revenge,
o un robatori, perquè un robatori no és normal,
que no tens necessitat d'una persona
que segurament era molt més baixeta
i molt menys corpulenta,
que fent-li a l'estrevada l'has fet o intimidant-la,
ja t'ha donat el que no té massa sentit
que hi hagi aquest acarnissament per un robatori.
Des de primera hora del matí,
els Mossos d'Esquadra tornen a ser sobre el terreny buscant pistes,
i de fet no triguen gens a trobar-ne.
A només 500 metres d'on va ser assassinada la Montse,
la policia localitza la seva bossa.
És el carrer ample dins del safretx públic de Palafrugell,
una base rectangular d'aigua
i d'una mina subterrània.
Van demà tota l'atenció del policial
i tota l'atenció mediàtica es va centrar en aquell safretx,
en el safretx on hi havia la bossa de la Montse.
I després en aquí es va trobar el que ha sigut,
l'ament clau, perquè en el pret del safretx hi havia sang.
Hi havia sang que des d'un primer moment
els Mossos van pressuposar que havia de ser de l'homicida,
de l'assassí que s'hauria tallat
durant l'acte criminal que havia deixat allà una bona reguera de sang

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

i que s'hauria rentat les mans.

Si la sang que la policia troba al safretx pertany a l'assassí sembla que posar-li nom ha de ser una tasca fàcil,

però tenir-ne una mostra de DN no ho és tot.

També cal un candidat amb què comparar-la.

La policia científica se n'endú mostres per analitzar-les.

És un element molt important perquè si tens DN,

saps que si un dia tens un sospitós

pots comparar-lo i podria certificar que és seu.

Quan els investigadors tenen l'anàlisi de la DN feta,

confirmen que és DN de l'assassí,

perquè entre les restes de sang també n'hi ha de la víctima.

També poden determinar el sexe de l'autor del crim.

Està clar que és d'un home, perquè tenia el cromossoma i, per tant,

és un home, no és una dona, és un home.

De moment no indaguen més en la DN,

veurem si ho fan més endavant.

Amb aquesta informació s'inicia una presa de mostres i comparacions.

En aquest cas van a mirar tot l'entorn,

diguéssim, masculí de la Montse,

tot de gent que van demanar si s'ho feia voluntàriament,

però a part d'això es posa en la base de dades de DN,

de vestígis biològics, que hi ha un banc que s'ha fet ara,

i tal, que, per exemple,

s'hi ha donat resultats en altres ocasions.

Després van començar el dia següent a fer proves de DN,

a part de la família, a part de maics, a part de coneguts,

i els delinqüents més freqüents de la zona de Palaforgia i Lliixís,

a tots van començar a fer proves de DN.

Mentre estan, els investigadors també analitzen el contingut de la bossa de la Montse.

Parlen amb la família per detectar quins objectes hi falten.

Veuen que hi falta el monader, amb la llibreta del banc,

les tarjetes de cèdit i la documentació i el telèfon mòbil.

Si l'autor del crim fa un pas en fals

i utilitza les tarjetes o el mòbil,

els investigadors seran més a prop d'enxampar-lo.

El carrer, el sentiment, és de consternació.

Així ho relata l'inici d'aquesta crònica de la periodistació en Bjorn,

que se met als informatius de TV3 al migdia de l'endemà del crim.

Molta tristó entre les persones que coneixien Montserrat Sánchez.

De fet, a les galeries on ella treballava, avui no es parlava de res més,

i molta gent plorava la seva pèrdua, perquè era una persona molt coneguda.

Jo, bueno, me la han dicho, bueno, te parece de película.

¿Cómo era, Michelle? Alegre.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

Els treballadors de les galeries celobert estan molt impactats, tenen por.
Tot home especula amb el mòbil del crim,
i la majoria coincideixen que devia ser el robatori.
Diuen que potser l'acecis pensava que la Montse duia la recaptació al damunt.
Creuen que li hauria pogut tocar a qualsevol.
De fet, qui va donar l'avís als Mossos va ser un d'ells.
Un joyer ho explica així a TV3.
A més, el tancar la botiga va tornar cap al pèrquing amb la dona i la criatura,
i rencar el cotxe i el donar a la volta,
enfocar les llums amb aquella pobra noia que estava allà tombada a terra,
amb una bastada de sang al costat, i en el primer he trucat a la policia.
A la tarda, botigués i veïns s'apleguen per recordar la Montse.
És dels casos que la gent va sortir al carrer amb pancartes
i demanant justícia a la Montse
i preguntant qui ha matat a la Montse,
xigint i apretant, i fins i tot el cap allà.
Llavors, el mossèn del poble de Palafrugell, en aquell moment,
que era mossèn brugada,
va fer una crida i, adreçant-se directament a l'omicida,
dient-li que fes el favor d'entregar-se,
que s'entregués que, a més tard, seria pitjor.
Ella es feia molt bé en tothom,
i a la botiga era molt estimada, i a Palafrugell tothom l'apreciava molt,
inclús ara, encara, tothom m'emparla molt bé
i que la troba molt a faltar, i que era una gran persona,
com a companya, com a dona, com a mare, era super molt bona.
Durant la concentració,
els veïns de Palafrugell denunciaven també que se senten desprotegits.
Acta motiu a Plaça Nova, el centre de Palafrugell,
on els comerciants han concentrat per la mort violenta de Montserrat Sánchez,
la dona que van agradir a llenit en un aparcament públic.
La tristesa era evident avui entre els que coneixien a la víctima,
però també hi ha la sensació d'inseguretat pel que ha passat.
Ningú s'esperava un fet així.
El cas està sota secret de Sumari,
la policia treballa en diferents hipòtesis,
i no descarta cap possibilitat.
El que va posant evidència en allà va ser que és el passat
quan hi ha uns casos d'aquests que la gent se dona,
que no estan tan seguts com es pensen de l'inseguretat.
Una cosa tan grossa com l'assassinat de la Montse
no havia passat mai, diuen,
però ja fa temps que estaven passant coses
i que s'enqueixaven a l'Ajuntament.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

Ara hi tornen, amb una recollida de gairebé 5.000 firmes.
Encremar cotxes, agorrobatoris,
amb aquell parc que hi han robat cotxes,
els carrers dels comerços, hi han agorrobatoris a les botigues,
no vol dir que sigui la mateixa persona, ni molt menys,
però la vigilància si estigués no passaria això.
L'alcalde del municipi, Lluís Medí,
s'afanya contra dia els testimonis dels veïns.
Explica que l'extra de gens de policia municipal
amb què s'amplia la plantilla a l'estiu
quan el poble és ple de turistes,
s'ha mantingut aquest any tot l'hivern,
i que, per tant, de vigilància el poble no n'hi falta.
A més, afegeix que ja s'han il·luminat racons
que quedaven foscos una altra de les queixes dels veïns.
Entre aquests racons, si us recordeu,
hi ha l'escenari del crim.
Si ara tu mires el pàrquing del casal, com era avall,
si com és ara, no té res a veure.
Abans era molt més fosc, i ara, en canvi, s'ha il·luminat.
Per intentar aclarir qui havia el darrere dels sabotatges,
els cotxes i els robatoris,
que hem sentit que una veïna denunciava a TV3,
l'Ajuntament va col·locar càmeres amagades en llocs estratègics.
Ara, una d'aquestes càmeres pot haver enregistrat
l'assassí de la Montse, marxant de l'aparcament.
Unes imatges d'unes càmeres que capten en un home
que, segons tots els indicis, ha de ser el l'assassí,
perquè passa per la zona on tallar el safreig,
porta una jaqueta que es tapa a un braç,
que aquí fa pressuposar que potser es tapava la ferida
que es havia fet,
però amb tanta mala fortuna
que aquest noi amida que es va acostant a la càmera que el capta,
quan sembla que arribarà una imatge que es podrà identificar,
després tomba cap un carrer a la seva esquerra i desapareix.
Llavors torna a passar per davant una càmera,
una botiga el torna a captar un moment,
però amb una imatge també molt dolenta,
i és, no sé, l'assassí dos enfocat,
perquè no se l'acaba, no se l'acaba de veure ni d'identificar.
Per més que les autoritats ho intentin,
no hi ha manera de calmar els ànims de la gent.
L'assassinat de la botiguera ha posat per la furgell de Cap Perevall.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

Els carrers són plens de veïns que reclamen saber què ha passat i de la policia que continua buscant proves.

De moment, tenen tres rastres per seguir.

La sang trobada al safretx i el telèfon mòbil de la Montse, que encara no ha aparegut i les tarjetes de crèdit.

Pel que fa a l'arma del crim, els investigadors creuen que la podrien haver trobat.

Segons l'informe forense,

l'assassí va fer servir una arma blanca, com un ganivet de cuina de fulla bastant grossa.

Fins ara, s'han trobat dos de ganivets.

El primer, darrere d'una abra de l'aparcament del casal.

El segon, sota una moto abandonada 50 metres del safretx.

Però quan fan les comprovacions pertinents, s'adonen que cap dels dos pot ser l'arma del crim.

El termini de 72 hores

que preveïen els Mossos

està a punt d'esgotar-se quan, de cop i volta,

el rastre del mòbil s'il·lumina.

Els investigadors detecten

que algú està fent trucades amb el telèfon de la víctima.

Però quan es va localitzar aquesta persona,

va resultar que era un noi que va explicar de forma creïble que ell se'l havia trobat llançat,

que havia fet viacigut agafar-lo

i posar-hi una tarjeta i reutilitzar el mòbil.

Totes les pistes que, en un primer moment, semblen bones, acaben en no res.

Els investigadors continuen treballant,

conscients que els culs de sacs són habituals en aquests casos.

Per la família, però, la falta de respostes és molt frustrant.

Ell, Josep Maria, està enfonsat

amb un fill que no para de preguntar per la seva mare.

Ell constantment deia, avui la mama, avui la mama.

I jo li havia de dir,

perquè vaig parlar amb una psicòloga

i per afrontar-ho d'una manera

que sigui no tan cruel per al nen.

I al final li vaig haver de dir

que la mama era el cel i que ja no vindria.

I el nen sortia fora al carrer i cridava el cel,

el cel, mama, mama, de...

Vull dir, molt dur, va ser molt dur.

Quatre dies després que la mateixin,

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

la família, finalment, pot enterrar la Montse.
L'enterrament va ser el cap de quatre dies.
Perquè havien de fer la toxia i havien de fer proves
i, bueno, va ser molt dur,
perquè vam estar esperant quatre dies per poder l'enterrar.
I també molt i molt dur.
I molta gent va haver-hi l'enterro.
Vull dir, va ser algo...
L'eclésia de pals i així
va quedar col·laçada de la quantitat i quantitat de gent
que va venir a acompanyar-la i a despedir-se d'ella.
La cerimònia d'última Déu a la Montse és molt sentida.
La creu roja, fins i tot, ha d'assistir una persona
que s'ha desmayat just quan una de les germanes de la difunta
assegurava en el seu Parlament
que si la justícia no fa justícia la faran ells mateixos.
24 de novembre de 2008 han passat 11 dies del crim
quan els Mossos d'Esquadra fan la primera detenció,
que no és fruit de cap de les seves perquisicions.
El detingut s'ha presentat a comissaria pel seu compte
i s'ha autoinculpat.
És un jove marroquí de 22 anys
que segura que ell no va matar la Montse,
però explica que sí que va ser qui va llançar la seva bossa al safretx.
Diu que ho va fer per ordre d'un tal Samuel.
Després de passar per davant del jutge,
el detingut és traslladat a la presó
a l'espera que es facin les proves d'ADN
per saber si és o no l'autor.
La policia també investiga el tal Samuel.
Però aquest noi és una mica curiosa
que ell, personalment, ha dit que ell ha llançat la bossa.
Però resulta que els antecedents,
que hi haguessin molts precedents d'aquest noi,
era un mentider compulsiu,
que fins i tot havia anat a explicar coses dels seus pares
i mentides que ho solia fer.
Els Mossos d'Esquadra prenen mostres d'ADN al detingut
i al tal Samuel
i les comparem amb la sang trobada al safretx.
Els resultats no són coincidents
i el detingut és posat en llibertat.
També els s'ho admeten a proves psicològiques
i arriben a la conclusió que tot plegat

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

ha estat una mentida més d'aquest jove
que tants mal de caps els ha portat, ja.
Però aquests no són els únics hospitosos
que els Mossos han tingut sobre la taula.
Hi ha dos homes més.
Es tracta de dos exnòbios d'una neboda de la Montse,
que són els dos amants sedents.
El primer d'aquests homes queda descartat immediatament.
El dia del crim i la vigília era a la presó.
Precisament complint condemna
per haver intentat de guillar la neboda de la Montse.
Creuen que podria haver estat ressentit
perquè la víctima era qui més insistia a la seva neboda
que l'havia de denunciar.
El segon home, també un exnòvio de la neboda,
es va poder demostrar que el dia del crim era a Sevilla
i, per tant, tampoc podia ser l'automaterial.
Fa mig any de l'homicidi
i encara no hi ha ni una sola resposta.
Jose Maria Partí, l'home de Montserrat Sánchez,
vol que resolgui el més aviat possible
l'assassinat de la seva dona.
Demana la policia que llitzi la investigació
per trobar el culpable i saber el per què del brutal assassinat.
A veure, estem nerviosos,
perquè estem nerviosos,
no sabem qui ha sigut,
no sabem qui pot haver sigut,
i tot això te deixa molt nerviós,
perquè, a veure,
volem que això s'acabi, s'atenqui
i, almenys, estarem més tranquils.
No tranquils, perquè el que hem perdut
no té... a veure, estem molt malament.
És algo que no es pot ni casi ni superar.
Actualment portem 6 mesos i és molt i molt dur.
Molt dur, xecada i tirant davant, però molt.
Els familiars i amics de la víctima
han convocat per aquest vespre una manifestació silenciosa
que ha de servir per recordar la Montserrat
i per demanar a la policia que trobi l'autor del crim.
6 mesos després, el cas encara està sota secret de Somari.
A la concentració convocada per l'esbuit del vespre
hi participen unes 1.500 persones

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

que omplen de goma a goma la plaça nova de Palafrugell.
Si veu en pancartes que diuen
volem justícia i tots som la Montse.
Demunt d'una tarima la germana de la Montse deixa una foto
i un ram de flors i encén una quinzena d'espelmes.
Les germanes i algunes amigues i companyes
de la feina de la Montse
comencen una ronda de parlaments que emocionen els assistents.
Aquesta concentració repetirà el cap de 6 mesos
per commemorar l'any de l'assassinat de la Montse.
Cada any, com fa l'aniversari,
fem una missa amb el suport de...
suport de l'Ajuntament i la gent.
I fem per recordar
i perquè volem justícia
i que s'apogui resoldre el cas com més aviat millor.
Tenim un monòlit en el Pàrquing del Casal
amb la placa d'ella
i cada any que hem fet l'ofren a Floral
i hem anat a missa, la missa que hem fet,
l'Ajuntament ha col·laborat.
És molt dur, és molt dur.
I jo la trobo moltíssim a faltar, moltíssim.
No m'ho puc creure.
Fa quatre dies i jo em sembla que...
no sé, que és un sonny, que t'has de despertar,
que l'has de veure, que... no sé.
És una de les germanes de Montserrat Sánchez
assassinada avui fa un any a Palafrugell.
Les germanes i la mare amb el marit de la Montse
s'han reunit per preparar l'humanatge que li faran aquest vespre
a la mateixa hora i al mateix lloc on van passar els fets.
Els Mossos d'Esquadra segueixen treballant,
però es desconeix en quin punt es troba la investigació policial,
perquè encara hi ha secret de Somari.
Tenen ràbia i senten impotència.
De moment no sabem res,
ens hem de conformar amb el que ens diuen
i tindre paciència, que és el que se'ns està acabant.
La paciència i tot, que no pot ser,
està d'aquesta manera.
És un malviure, un malviure.
I més amb un nen petit,
que veus que necessita de la seva mare

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

i no té aquella cosa que els altres tenen.
I això te fa sentir molt malament.
Ja ha passat un any dels fets
i els familiars de la Montse,
cada cop els costa més mantenir l'esperança
que enxamparan el culpable.
El Josep Maria no és treu del cap
el que li van dir els Mossos poques hores després dels fets,
que en 72 hores haurien resolt el cas.
No entenc per què els ha hagut de tocar ells
viure aquesta desgràcia ni que costi tant de resoldre.
I això l'omple de ràbia.
De tant en tant, parlem els investigadors.
Aquells moments...
eren molt tensos,
perquè ells m'avaisaven,
m'ha deia, mira, hi haurà això,
perquè clar, la premsa també estava pel mig.
I a vegades ells me deien una cosa,
i quan m'avisaven,
ja havia sortit per la televisió i dius,
primer supava la tele i després m'avisen,
i segons quines coses anaven així.
Vull dir, la premsa estava molt a sobre,
i clar, aquella segons quines coses no es podien dir.
Per no desvegar del cas i així,
ells anaven informant,
però tampoc molt continuament.
Casos puntuals i ja està.
A partir de l'any,
la presència del cas als mitjans es difumina.
La gent del poble ja no en parla tant,
i les comunicacions entre els Mossos i el Josep Maria
cada vegada es van espaiant més.
S'ha menjat sempre donant telèfonos de persones concretes,
de que quan sap el moment tingui algun dubte,
algun problema, qualsevol cosa,
només trucant-te'ls,
ells me contesten,
i em diuen la informació que jo necessiti
o el que faci falta.
Vull dir que alguna vegada que he trucat,
i inclús abans de despenjar,
ja me diuen el meu nom,

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

i així es vull dir que me tenen també gravat el número 1.
Truco, si és una cosa,
que hi hagi un indici d'alguna novetat o alguna cosa,
però si no, normalment no,
perquè sempre em diuen el mateix.
Segueixen treballant, que van fent,
però estem allà sempre allà mateix.
El secret de somari del cas
aixequé el cap de dos anys del crim.
Els Mossos d'Esquadra s'han quedat sense fils per estirar.
Ni la sang, ni el telèfon mòbil, ni les tarjetes de crèdit
han servit per a res,
perquè ningú les ha utilitzat mai,
i per tant no n'han pogut seguir el rastre.
Han tingut quatre sospitosos al punt de mira,
però els han acut de descartar tots quatre.
Amb l'aixecament del secret de somari,
es coneix una investigació dels Mossos,
que fins ara no havia sortit a la llum.
Es va fer una petició a tots els hospitals de Catalunya,
públics i privats,
perquè aportessin informació sobre si el dia del crim,
o els posteriors,
havien atès algú per alguna ferida
que pogués haver estat feta amb una navalla o un ganivet.
Però res, cap hospital no va aportar informació útil.
I anava passant el temps, i anava passant,
i sense resoldre, i sempre sortien entre bancs.
Vull dir, a vegades hi havia unes imatges,
que semblava que havien de ser molt positives,
i resulta que, al final, les imatges,
o sabeu en malament,
o si la persona aquella arriba a seguir el caminant,
l'haurien vist de ple i gira amb un carrer que no s'identifica,
vull dir, un cúmulo de mala sort,
però, mala sort, a lo gran.
Encara que són conscients que cada dia que passi
serà més difícil trobar el culpable,
els Mossos no arrendeixen i continuen la investigació.
El 30 de desembre del 2011,
més de tres anys després del crim,
uns operaris que feien treball de neteja i desbrossament
en un solar particular al carrer Ample,
troben un ganivet que sospiten

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

que podria tenir a veure amb l'assassinat de la Montse.
La policia local se'n fa càrrec
i avisa els agents domicidid dels Mossos.
Tal com van fer amb els dos ganivets
que es van trobar després del crim,
una al mateix aparcament,
i l'altre, sota la moto abandonada al costat del safretx,
se l'enduen per analitzar-lo
i comprovar si té restes biològiques
que permetin extraure ADN,
o si encara es pot obtenir algun empremte d'actilar.
Una integració que, una vegada més,
dona un resultat negatiu.

Crims.

El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Amb Carles Porta.

La matinada del 31 de desembre de l'any 2012,
4 anys després del crim,
una parella de Mossos d'Esquadra patrulla per Palafrugell
quan de cop i volta,
se'ls acosta un noi i espontàniament
els expliquen que necessita dir-los el que sap
sobre l'assassinat de la Montse Sánchez.
Que fa molts anys que té aquesta informació,
que el fet de no haver-ne dit res,
i que no hagués de dir res,
li genera molt remordiments i que no pot més.
Els explica que ell, el dia del crim, va ser testimoni
de l'assassinat de la Montse,
que estava en una recunada del pàrquing
a dins un cotxe
amb una noia que havia conegut per internet
i que estava fumant porros o el que sigui,
i que ella va veure com la Montse,
una noia rosa,
venia amb una noia rosa,
va dir que era una noia rosa.
Una noia rosa venia
i crepada per dos individus,
crepada per dos individus,
que al final un la comença a atacar
i que l'altre li diu,
pare, pare, que al final la mataràs.
Aquest noi explica que quan ho va veure

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

va engegar el cotxe i va marxar,
perquè no tenia carnet i tenia poc en la policia,
que aniria segur fins allà l'enxampès.
Quan abandonava l'aparcament
diu que els llums del seu cotxe
van il·luminar els agressors
i que els va poder veure bé.
A veure el testimoni d'aquest noi,
que fins i tot va arribar a fer un retrat robot
d'un dels dues persones,
però després es va fer enreire
i va dir que no volia signar
i, per tant, no s'ha portat aquest retrat robot
com a prova.
Descriu els dos individus
com a dos homes d'uns 30 anys que parlaven en castellà.
L'altre home era més alt i més corpulent,
amb la cara rodona i el cap repat.
Però ja heu sentit que no signa el retrat robot
perquè no vol que el seu nom consti en cap document.
Però la versió d'aquest noi,
que després, com que es fan reira i es descarten,
és el que haurien de fer el retrat robot.
El retrat robot és el que haurien de fer el retrat robot.
El retrat robot és el que haurien de fer el retrat robot.
El retrat robot és el que haurien de fer el retrat robot.
No és tan fort que no es descarti,
però es liga amb un aspecte molt important
que és que el resultat de l'autòpsia apunta
que hi ha almenys una ferida
que no està feta amb la mateixa arma que els altres.
Per tant, vol dir que si hi havia dos ganivets,
que tindria la seva lògica,
que hi haguessin intervingut dues persones.
Cada dos per tres a l'apreència i així
a la premsa i així anaven sortint coses.
Que passa que moltes informacions eren molt lioses,
perquè la premsa deia unes coses
i parlaves amb els de l'investigació i deia
això no és així, o això és mentida.
I anaves molt perdut, diguem.
Per això ells deien que no fes cas
en el que pogués dir la premsa.
Perquè...

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

Els van a lo que van i els altres
van intentar resoldre el cas.
Tot just uns mesos després d'aquest suposat testimoni de l'aparcament,
la premsa publica la troballa d'un altre ganivet.
És el quart ganivet.
I segons diuen els mitjans,
aquest sí que ho té tot per ser l'arma del crim.
Ha estat atacat de sang
i l'ha trobat una senyora de 90 anys feinejant per l'ordre que es asseu.
Clar, és molt probable que aquell sigui el ganivet.
El sigui l'arma del crim perquè està allà on el van trobant
un apret just darrere d'on t'havia el safreig,
que no t'havia llançat la bossa, però...
Per què no es va localitzar abans?
Perquè els Mossos, aquell petit pati, el van escorcollar.
Aquell dia no el van trobant,
no sé si a la possibilitat que hagués quedat penjat.
Allà hi havia alguns fruiters, que hagués quedat penjat a l'abranca d'un arbre,
i després el cap del temps caigués i la senyora el trobés.
Segons els investigadors,
la mida del ganivet encaixa amb les ferides de la víctima.
El cas és que la senyora, sense cap mena de mal a fer,
i pensant que potser un ganivet seu ha oblidat a l'or,
l'ha posat al rentaplats.
Això vol dir que qualsevol possibilitat d'extraure en mostres genètiques
o empremtes s'ha esfumat per sempre.
Els Mossos d'Esquadra decideixen posar ulls nous
a investigar el cas de la botiguera de Palafrugell.
Si fins ara havia estat en mans de l'àrea d'investigació criminal
de les comarques gironines,
a partir d'aquest moment investigarà la unitat central d'Homicidis,
que té el despatx a la seu central dels Mossos de Sabadell,
i que es dedica a revisar casos antics que han quedat al calaix
per falta d'indicis.
Volem provar si una mirada renovada
aconsegueix resoldre el cas d'una vegada per totes.
Estem a l'any 2015,
i això vol dir que ja han passat 7 anys del crim.
En Josep Maria li van dir,
ja veuràs que aviat farem una trucada i podrem dir que va passar.
I estan passant els anys els anys,
i aquesta trucada no ha arribat mai.
Ell sempre pensa que algun dia potser la tindrà,
però a part d'això ells fan una mica aquest clam personal

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

que fan de dir,
ajudeu-nos si algú ens pot ajudar que ens ajudi.
D'aquesta manera,
només fas que pensar en moltes coses,
i no saps què és el que ha sigut.
Perquè, d'aquesta manera que va ser,
no saps si és un robatori,
no saps si l'animal que devia ser per fer això,
i te quedes molt...
molt...
la ràbia de...
de no saber què és el que va passar.
Amb aquests anys que han passat,
les tècniques d'investigació de l'ADN
han avançat considerablement.
És per això que la unitat central d'Homicidis
torna a analitzar les mostres de sang
que es van trobar al safretx,
i ara en poden extraure molta més informació.
A través d'això han arribat una conclusió,
que és que la persona que...
que va deixar aquestes sang allà,
podria ser d'origen oriental.
Llavors, així ens situa,
que la sessí vindria d'orient.
Llavors, però clar,
orient també és un espai molt i molt ampli.
Però així tot,
hem arribat fins aquí,
fins i tot es va arribar a comprovar
amb algun possible sospitós
que el situaven a Madrid,
aconsegueixen aquesta informació
a través de l'anàlisi mitocondrial de l'ADN,
que és la mostra genètica que correspon a la mare
i que permet saber quina és l'origen,
l'ascendència, el parentiu del propietari de la mostra.
És a dir, que obre la possibilitat d'arribar
a la persona a través d'un germà, per exemple.
Aquest tipus de proves d'ADN
és un tipus de prova que els Estats Units
està donant bons resultats
que últimament s'han identificat
persones culpables d'Homicide

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

arrant a través d'aquest tipus
de trobar la família, per entendre'm-se,
a través de trobar la família del sospitós,
arribar fins a l'autor.
Descobriments com aquest fan que el Josep Maria
mantingui viva l'esperança
que un dia podrà saber qui va matar la seva dona.
Sí que tens esperança de que...
perquè veus altres casos que passen molt de temps
i els es resolen
i dius, ostres, per què no m'ho pot tocar a mi?
I tens l'esperança de que es pugui esoldre.
Però també hi ha moments que penses, ostres,
tant de temps, tant d'això,
si aquesta persona muntés, o es viu, o és morta, o així...
I, bueno, és un calvari.
És com si la mala estrogança
hagués abonat en aquest cas,
perquè tot acaba anar en contra de la víctima
i sembla que tot vagi a favor de l'assassí.
Aquesta assassí, una fortuna, ha tingut,
que ha passat per allà davant de tothom,
a ple de sang, ha deixat la sang aquí,
ha recorregut tants, l'ha agafat una càmera i tot,
i, en canvi, se n'hagi sortit imponentment
i pugui campallir-ho.
Quan tu penses que una persona ha pogut fer el que va fer,
i quan veig el meu fill que va pels puestos
i va sol, que no va amb la mare,
com els altres van amb la mare,
o com el dia que hi ha un seu complet anys,
no té la seva mare,
tots aquests moments, així, fan molta ràbia.
Penses perquè ell té que estar sol
quan tenia la millor mare que se l'estimava en quantitat.
És molt dur i difícil.
I s'ha hagut d'espavilar bastant sol,
doncs això te fa molt de mal,
te crea molta ràbia per dintre.
I, bueno, de moment ho anem portant bé
i anem tirant endavant i estem lluitant
perquè... per fer, per anar endavant.
El novembre del 2023 farà 15 anys que algú va matar la Montse
i va prendre la mare a un nen de 6 anys.

[Transcript] Crims / La botiguera de Palafrugell

15 anys que algú va causar un dolor irreparable
a Josep Maria i a totes les persones que s'estimaven la Montse.

Es podrà resoldre mai el crim?

Apareixerà algun testimoni nou?

El cas prescriurà d'aquí 5 anys, el 2028.

Gràcies per escoltar-nos.

Tornem tan aviat com puguem.

T'imagino constant

a través de les nits freves.

Crims.

Guió Marta Freixanet.

Et recordo constant

a través dels dies tendres.

Coordinació Lúcia Oriols.

La mà als cabells hi ha caronat.

Revisió de guions, Imna Falcó.

Producció Núria Aventura i Sandra Novillo.

La teva llum es va pagar.

Montador Musical.

Sergi Cotilles.

Direcció Artística.

Dolors Martínez.

Direcció, guió i presentació.

Carles Porta.

I mirant davant.

Et somiu constant.

Aixuc l'oganta de la premsa.

Et desitjo constant.

La teva flama encara encesa.

Recordo el temps al teu costat.

Voscins de vida que no deixo anar mai.

La teva llum es va pagar.

Ja sols em queda protegir el que em vas deixar.

I creure.

Pots anar-te'n tranquil·l·l·l·l.

Tota la vida que deixes viu amb mi.

O ets anar-te'n tranquil·l·l·l·l·l·l·l·l·l.

Pots anar-te'n tranquil·l·l·l·l·l·l.

Tot la vida que deixes viu amb mi.

Tendrem de caminar,

m'agra que avui ens faci mal.

Sobre volar l'espos,

© Bona M Spider

et trobaré a les estrelles cada nit

